

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa B. M.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 maja 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 stycznia 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego zamieszczone w punkcie trzecim wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 stycznia 2010 r. i rozstrzygnięcie w tym zakresie przekazuje temu Sądowi do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2010 r. Sąd Apelacyjny – uwzględniając częściowo apelację pozwanego – obniżył wysokość zasądzonej na rzecz powódki kwoty i skorygował orzeczenie o odsetkach, oddalił apelację w części pozostałej oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5 338 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu powódka zaskarżyła orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 3 wyroku), domagając się ich zniesienia na podstawie art. 100 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka odwołuje się do treści art. 100 k.p.c., który to przepis daje szerokie możliwości orzecznicze w postaci rozdzielenia kosztów procesu według wyniku sporu, ich zniesienia – gdy koszty się „równoważą” oraz zasądzenie całych poniesionych kosztów od przeciwnika, gdy ten uległ w przeważającym rozmiarze. Przy orzekaniu na podstawie art. 100 k.p.c. istotne znaczenie ma wynik sprawy w danej instancji oraz rozmiar wydatków poniesionych przez strony. Bez tych danych nie da się miarodajnie uzasadnić decyzji orzeczniczej.

Należy zauważyć, iż powódka trafnie wskazuje jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego art. 100 k.p.c., ponieważ apelacja pozwanego została tylko częściowo uwzględniona i w znacznej części oddalono ją. Tymczasem Sąd Apelacyjny powołał się na art. 98 k.p.c., miarodajny przy wygraniu sprawy w całości.

W opisaney sytuacji Sąd Najwyższy nie ma możliwości dokonania kontroli zaskarżonego orzeczenia, ponieważ uzasadnienie nie zawiera podstawowych informacji mających wpływ na orzeczenie o kosztach, w szczególności określenia procentowego (ułamkowego) zakresu uwzględnienia apelacji oraz ustalenia wydatków stron w postępowaniu apelacyjnym. W tej części uzasadnienie nie spełnia wymagań określonych w art. 328 § 2 k.p.c. Została również podana w sposób wadliwy podstawa prawna orzeczenia o kosztach.

Należało w konsekwencji uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi Apelacyjnemu orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. w związku z art. 398²⁰ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c.).